

{ } { }

Bakara Suresi

27

GİT

◀ Bakara / 27 ▶

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Türkçe Transcript

Elleżîne yenkudûne ‘ahda(A)llâhi min ba’di mîsâkihi
veyakta’üne mâ emera(A)llâhu bihi en yûsale veyufsidûne fi-l-
ard(i)^(c) ulâ-ike humu-lhâsirûn(e)

Abdülbaki Gölpınarlı Meali

Kötülükte bulunanlar onlardır ki Allah'la ahdettikten sonra
ahitlerini bozarlar. Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi keserler,
yeryüzünde bozgunculuk ederler. Onlardır ziyankarlar.

*Âyette bahis konusu olan Allah ahdi hakkında çeşitli sözler var. Ahid
bir şeyi korumak anlamına gelir. İnsanların akıllarıyla, eserlerini
görüp, peygamberlerle, kitaplarla doğruluğunu anladıktan sonra gene
Tanrının varlığını, birliğini inkâr etmeleri; peygamberlerin sözlerini,
buyruklarını duyduktan sonra itaat etmemeleri, Tanrı ahdini
bozmalarıdır denmiştir. Eski kitaplarda Hz. Muham-med (s.a.a)'in
Peygamber olarak gönderileceği yazıldığı halde inanmayanların,
Tanrı ahdini bozmuş olduklarını söyleyenler de olmuştur ki Tabari,
bunu kabûl eder. Allah'ın, ulaştırılmasını buyurduğu şey de, insanların,
Peygamberlere ve inananlara ulaşmaları, onlara katılmalarıdır.
Yakınları görüp gözetmek, bütün peygamberlere inanmak, inanca
ibâdetleri katmaktır diyenler de vardır.*

Abdullah-Ahmet Akgül Meali

(O fasıklar ki) **Onu kesin olarak onayladıktan** (ve hakikatin
farkına vardıktan) **sonra, Allah'ın ahdini** (Cenab-ı Hakka verilen
iman ve itaat sözlerini) **bozarlar, Allah'ın kendisiyle
birleştirilmesini emrettiği şeyi** (akrabalık, arkadaşlık ve Hakk
davayla irtibat bağlarını) **ise koparırlar ve yeryüzünde fesat
çıkarırlar. İşte bunlar hüsrana uğrayanlardır.**

Abdullah Parlıyan Meali

Bu fasıklar, söz verip bağlandıktan sonra Allah'a verdikleri sözü
bozarlar, Allah'ın sürdürülmesini emrettiği her türlü insani ilişkiyi

keserek, îmanî, ahlâkî, sosyal bağları koparıp ayırırlar ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte zarara uğrayacak olanlar onlardır.

Ahmet Tekin Meali

Fâsıklar, kulluk sözleşmesinde kesin söz verdikten sonra, Allah'a verdikleri taahhüdü bozanlar, koyduğu ilâhî düzene, şeriatına aykırı hayat yaşayanlardır. Allah'ın, riayet edilmesini, birleştirilmesini, bütün olarak düşünülmesini, uygulanmasını emrettiği, bütün peygamberlerin tek davet ve tebliğ konusu İslâm dinindeki devamlılığı sağlayan hükümleri bir kenara atarak, ayrı dinler icat edenler; şer'î kuralları, şer'î düzeni, Kur'ân'ın bütünlüğünü bozarak, parçalayarak İslâm'ı tesirsiz kılmaya çalışanlardır. Yeryüzünde fesat çıkaranlardır, bozgunculuk yapanlardır. İşte asıl zarara, hüsrana uğrayanlar bunlardır.

bk. Kur'ân-ı Kerim, 2/63; et-Tefsîru'l-Kebîr, 2/131-149.

Ahmet Varol Meali

Bunlar, Allah'a vermiş oldukları sözü kesinlik kazandırdıktan sonra bozarlar; Allah'ın birleştirilmesini emrettiğini keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Zarara (hüsrana) uğrayacak olanlar da bunlardır.

Ali Bulaç Meali

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, işte bunlardır.

Ali Fikri Yavuz Meali

O fâsıklar ki, Allah'ın (ezelde iman ve itaat etmelerine dair) kendilerinden aldığı sözü sağlama bağladıktan sonra, O'nun ahdini bozarlar ve Allah'ın vaslını emrettiği şeyi (yakınlık ve iman bağlarını) keserler, yeryüzünde fesat ve bozgunculuk yaparlar. İşte bunlar, (ebedî olarak cehenneme düşüp) ziyanda kalanlardır.

Bahaeddin Sağlam Meali

O fasıklar ki; Allah'a söz verdikten sonra o sözü(*) bozarlar. Allah'ın iliştilmesini emrettiği şeyi (sosyal ve evrensel bağları) keserler. Yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar zarar etmişlerin ta kendileridir. (İlahî mesajların nurunu göremeyip karanlıklarda kalanlardır.)

() Allah'a söz vermek üç şekilde olur. 1) İnsan, inanmakla Allah'ın yasalarını çiğnemeyeceğine söz verir. 2) Peygamberler vasıtasıyla Allah'tan söz alınır ve Allah'a söz verilir. 3) İnsan doğuştan temiz bir yaratılış üzere yaratıldığı için fitrî bir şekilde Allah'ın kulu olduğuna söz veriyor. Münafıklar ise bu üç sözlerini de bozmuş oluyorlar.*

Bayraktar Bayraklı Meali

O fâsıklar ki, Allah'a kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler; Allah'ın birleştirilmesini emrettiği ilişkileri keser ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. Onlar manen iflâs etmiş kimselerdir.[12]

[12] *Fâsık kelimesinin geniş açıklaması için bk. Bayraklı, KUR'ÂN TEFSİRİ, I, 274-285; I, 481-485; VIII, 229-231.*

Besim Atalay Meali (1965)

Bağlandıktan sonra Allahın ahdini bozarlar onlar, Allahın kopmamasını istediği şeyi de koparırlar, yeryüzünde fesatçılık yaparlar, işte bunlar ziyandalar

Cemal Külünkoğlu Meali

Onlar öyle (fasıklardır) ki (emirlerine kayıtsız şartsız bağlı kalacaklarına dair) Allah'a kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın sürdürülmesini emretmiş olduğu (sosyal ve insani) ilişkileri keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. İşte onlar hüsrana uğrayanlardır.

Cemil Said (1924)

Allâh ile yaptıkları 'ahidleri bozanlar Allâh'ın müttehid olmasını emr itdiğini ayıranlar ve yeryüzünde fesâd îkâ idenler hüsrâdadırlar.

Diyanet İşleri Meali (Eski)

26,27. Allah sivrisineği ve onun üstününü misal olarak vermekten çekinmez. İnananlar bunun Rablerinden bir gerçek olduğunu bilirler. İnkâr edenler ise "Allah bu misalle neyi murad etti?" derler, O, bu misalle birçoğunu saptırır, birçoğunu da yola getirir. Onunla saptırdığı yalnız fasıklardır ki onlar Allah'la yapılan sözleşmeyi kabulden sonra bozarlar. Allah'ın birleştirilmesini buyurduğu şeyi ayırırlar ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar; zarara uğrayanlar işte onlardır.

Diyanet İşleri Meali (Yeni)

Onlar, Allah'a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozan, Allah'ın korunmasını emrettiği bağları (iman, akrabalık, beşerî ve ahlâkî bütün ilişkileri) koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapan kimselerdir. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

Diyanet Vakfı Meali

Onlar öyle (fâsıklar) ki, Allah'a kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın, ziyaret edilip hal ve hatırının sorulmasını istediği kimseleri ziyaretten vazgeçerler ve yeryüzünde fitne ve fesat çıkarırlar. İşte onlar gerçekten zarara uğrayanlardır.

Fâsık, hak yoldan sapan kimsedir. Kesin olarak verilen söz de ehl-i kitabın Tevrat ve İncil'de geleceği bildirilen âhir zaman Peygamberine iman edeceklerini söylemeleridir ki, gelince iman etmediler ve

sözlerinde durmadılar. İslâm'ın çok değer verdiği akraba, komşu ve yakınlarla ilgilenip bunlara yardım etmeyi terkettiler, fitne ve fesat unsuru oldular, böylece hem dünyada hem de ahirette zarar gördüler.

Edip Yüksel Meali

Onlar ki ALLAH ile yaptıkları anlaşmaya bağlılık sözü verdikten sonra onu bozarlar, ALLAH'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar kaybedenlerdir.

Elmalılı Hamdi Yazır Meali

Onlar ki, söz verip andlaştıktan sonra Allah'a verdikleri sözü bozarlar. Allah'ın birleştirmesini emrettiği şeyi (iman ve akrabalık bağlarını) keserler ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte zarara uğrayanlar onlardır.

Elmalılı Meali (Orijinal)

ki Allahın ahdini misak ile bağlandıktan sonra bozarlar, Allahın vaslını emrettiğini kat'ederler ve yer yüzünde fesad yaparlar, işte bunlar hep o husrana düşenlerdir

Erhan Aktaş Meali

Onlar ki; anlaştıktan sonra, Allah'a verdikleri sözü bozan, Allah'ın korunmasını istediği bağları koparan ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaran kimselerdir. İşte onlar, hüsrana uğrayacaklardır.

Hasan Basri Çantay Meali

O (fâsıklar) ki Allah'ın, (Kitablarında Muhammede îman etmeleri hakkındaki ahid (ve emr) ini onu te'kid de etdikden sonra bozarlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şey'i (hısımlık rabitalarını, cem'iyet birliğini, peygambere îmanda birleşmeyi) keserler, yer yüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar hüsrâne (maddî ve manevî en büyük zarara) uğrayanların ta kendileridir.

Hayrat Neşriyat Meali

O kimseler (o fâsıklardır) ki, Allah'ın ahdini (O'na verdikleri sözü) kat'iyen kabûlünden sonra bozarlar,(2) Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi(3) (akrabâlar ve mü'minler arasındaki irtibâtı) keserler ve yeryüzünde fesad çıkarırlar. İşte onlar, zarara uğrayanların ta kendileridir.

(2)“Cenâb-ı Hakk'ın ahdi (aldığı söz), meşîet (dileme), hikmet, inâyetin (ihşânın) ipleriyle örülmüş nûrânî bir şerittir ki, ezelden ebede kadar uzanmıştır. Bu nûrânî şerit, kâinâtta nizâm-ı umûmî (umûmî düzen)şeklinde tecellî ederek (görünerek) silsilelerini kâinâtın envâına (her çeşidine) dağıtmış. Ve en acib silsilesini nev'-i beşere (insan nev'ine) uzatmıştır. Ve rûh-ı beşerde pek çok isti'dad ve kâbiliyetlerin tohumlarını ekmıştır. Fakat o isti'dadların terbiyesini ve neticesini cüz'-i ihtiyârînin (insanın cüz'î irâdesinin) eline vermiştir. O cüz'-i ihtiyârînin yularını da şeriatın ve delâil-i nakliyenin (naklî delillerin) eline vermiştir. Binâenaleyh Cenâb-ı Hakk'ın ahdini bozmamak ve ifâ etmek, ancak o isti'dadların lâîk ve münâsib oldukları yerlerine sarf etmekle olur. Ahdin nakzı ise, bozmak ve parçalamaktan ibârettir.”

(İşârâtü'l-İ'câz, 224)

(3) “Bu cümledeki emir iki kısımdır. Birisi, teşrî (dini bir hüküm koymaya dâir)dir ki, sıla-i rahim ile ta'bir edilen akrabâ ve mü'minler arasında şer'an (dinen) emredilen muvâsala (irtibat) hattıdır. Diğer, emr-i tekvîndir (yaratılışa âid emirdir) ki, fitri kânunlar ile âdetullâhın tazammun ettiği (Allah'ın yaratılışa âid kânunlarının içinde olan) emirlerdir. Meselâ ilmin i'tâsı (verilmesi), ma'nen ameli emrediyor; zekânın i'tâsı, ilmi emrediyor; isti'dâdın bulunması, zekâyı emrediyor; ve hâkezâ (bunun gibi) aklın verilmesi, ma'rifetullâhı (Allah'ı tanımayı); kudretin verilmesi, çalışmayı; cesâretin verilmesi, cihâdı ma'nen ve tekvînen (yaratılış gereği olarak) emrediyor. İşte o fâsıklar, bu gibi şeylerin arasında şer'an ve tekvînen te'sîs edilen muvâsala hattını kesiyorlar. Meselâ onların akılları ma'rifetullâha, zekâları ilme kûs olduğu gibi; akrabâlara ve mü'minlere dahi dargın olup, gidip gelmiyorlar.” (İşârâtü'l-İ'câz, 225)

İlyas Yorulmaz Meali

O fasıklar (yoldan çıkmışlar), sözleşme yaptıktan sonra, Allah'la olan anlaşmalarını bozanlar ve Allah'ın emrettiği doğrulara ulaşılmasının yollarını kesenler (engelleyenler) olup, aynı zamanda yeryüzünde bozgunculuk yapanlardır. Böyle davranmakla kendilerine yazık etmiş olanlar işte bunlardır.

İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu

Öyle karıştırıcılar ki Allah ile antlaştıktan sonra sözlerini tutmazlar, Allah'ın birleşin buyurduğunu ayırırlar, ortalıkta karışıklık çıkarırlar. Kendilerine yazık edenler işte bunlardır.

İsmail Hakkı İzmirli

O fasıklar ki Allah'ın ahtini [2], yemin ile muhkem ettikten sonra bozarlar, bitişmesini emrettiğin şeyi keserler [3], yeryüzünde fesat çıkarırlar. İşte ziyanda kalanlar onlardır.

[2] Cenabıhakkın enbiyaya, ulemaya, bütün Beni Âdeme karşı ahtı vardır. Enbiyadan aldığı ahit: Risaleti tebliğ edip dini ikame eylemek; ulemadan aldığı ahit: Kitab-ı mübini nâs'a beyan edip ketmetmemek; Beni Âdemden aldığı ahit İse Cenabıhakkın rububiyetini ikrar etmektir.
[3] Cenabıhakkın bitişmesini, ayrılmamasını emrettiği şeyi: mü'minlerden ayrılmamak, kavli fiiline uygun düşmek, bütün enbiyayı tasdik etmek, şerayi'i ve hudud-u ilâhiyeyi hıfzeylemek, sıla-i rahim yâni hısımlarını unutmamak gibi şeylerdir.

Kadri Çelik Meali

Onlar Allah'la yaptıkları sözleşmeyi sözleştikten sonra bozarlar, Allah'ın birleştirilmesini buyurduğu şeyi ayırırlar ve yeryüzünde fesat çıkarırlar. Hüsrana uğrayanlar işte onlardır.

Mahmut Kısa Meali

Onlar, Allah ile yaptıkları antlaşmayı —hem de onuyeminlerle pekiştirmelerine rağmen— bozarlar. Allah tarafından iç dünyalarına yerleştirilen doğruluk ve iyiliğe çağıran sesi duymazlıktan gelir, bile bile kötülüğü tercih ederler. Allah'ın adıyla yemin ederek verdikleri sözlerden cayar, hiçbir ahit ve

antlaşma tanımazlar. Bir de, **Allah'ın varedilmesini emrettiği ilişkileri kesip atarlar.** Akraba, komşu, yoksul, yetim ve yardıma muhtaç kimselere gereken ilgi ve yakınlığı göstermek gibi tüm bağlantıları, ilişkileri kesmeye çalışırlar. Ayrıca, insan ile vahiyy arasındaki ilgiyi, bağı ve bütünlüğü keserek insanı köksüz, temelsiz, başıbozuk bir varlık haline getirmeye çalışırlar. **Ve yeryüzünde fitne ve bozgunculuk çıkarırlar.** İşte, dünyada da âhirette de **kaybedenler bunlardır.**

Mahmut Özdemir Meali

Onlar ki O'nun mîsâkından / açık ve kesin bağlılık sözünden sonra Allah'ın ahidini bozuyorlar. Allah'ın birleştirilmesini emrettiğini koparıyorlar. Yeryüzü'nde bozgunculuk yapıyorlar. İşte onlar Hüsrâna Düşenler'dir.

Mehmet Çakır Meali

Bu gibiler: Allah'a verdiği sözü tutmazlar, Allah'ın emrettiği akrabalık bağlarını koparırlar, yeryüzündeki dengeleri bozarlar. Evet, bu gibilerin sonu hüsrandır...

Mehmet Çoban Meali

Onlar Allah'a söz verirler. Verdikleri sözleri yerine getireceklerine yemin ederler. Sonra sözlerinden cayarlar. Verdikleri sözleri yerine getirmezler. Verdikleri sözleri yerine getirmeyen, insanlarla dürüst ilişki kurmayanlar, yeryüzünde bozgunculuk yapan kimselerdir. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

Mehmet Okuyan Meali

Allah'a verdikleri sözü sözleştikten sonra bozanlar, [*] Allah'ın birleştirilmesini (gözetilmesini) emrettiği şeyleri kesenler (terk edenler) ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar var ya, işte onlar kaybedenlerin ta kendileridir.

Burada her insanın Allah'ı tek ilah olarak kabul edecek fıtratta yaratılması mecaz olarak "sözleşme" şeklinde kullanılmaktadır. Bununla ilgili bkz. A'râf 7:172; Rûm 30:30; Hucurât 49:7; Şems 91:7-8.

Mehmet Türk Meali

O Allah'a (yaratılışlarında) verdikleri (tevhit) sözünü bozan, Allah'ın gözetilmesini emrettiği şeyleri yerine getirmeyen ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaran o (fasıklar)¹ var ya; işte onlar, gerçekten kendilerine yazık eden kimselerdir.

1 Fasık: Büyük günâh işleyerek veya küçük günâhlarda ısrar ederek, Allah'a itaatten çıkan kimse, demektir. Fasıklık: 1- Günâhı çirkin görmekle birlikte farkına varmadan işlemek, 2- Üzerine düşerek ahmakça günâh işlemek, 3- Günâhın çirkinliğini inkâr ederek yapmak, şekillerinde olabilir. Ehl-i sünnet'e göre ilk iki grup, Müslüman kabul edilir, üçüncü grup ise kâfir sayılır. Hariciler her üçünün de kâfir olacağı kanaatinde dirler. Ancak bu âyette bahsedilen fasıkların, kâfirliklerinde şüphe yoktur. Zîrâ bunlar; bahsedilen üç özelliği taşıyan kimselerdir.

Muhammed Esed Meali

onlar ki, [fitratlarına] yerleştirildikten sonra Allah'a karşı taahhütlerini ¹⁹ bozarlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi koparıp ayırırlar ve yeryüzünü fesada verirler: İşte bunlardır hüsrana uğrayanlar.

19 “Allah’a karşı taahhüt” (ki geleneksel olarak “Allah’ın ahdi” diye çevrilir), burada, açıkça, insanın kendisine yaratılıştan verilen aklı ve maddî nimetleri Allah’ın istediği şekilde kullanması yolundaki ahlakî sorumluluğuna işaret eder. Bu sorumluluğun “üstlenilme”si, akıl melekesinden kaynaklanır; ki bu meleke, doğru kullanıldığında, insanı kendi davranışları ile ilgili olarak Allah’ın iradesini tedricen kavramaya yöneltir. “Allah’a karşı taahhüt”ün bu şekildeki yorumunu, incelenmekte olan bölümden ne önce ve ne de sonraki ayetlerde herhangi bir özel “ahit”e değinilmemiş olması gerçeği de teyid etmektedir. Bu bağlamda herhangi bir açıklayıcı referansın kasıtlı olarak ihmal edilmiş olması, “Allah’a karşı taahhüt” ifadesinin, bu beşerî durumun temelindeki bir şeyi ifade ettiğini ve bu nedenle, hem bilinçli tecrübe yoluyla hem de içgüdüsel olarak algılanabileceğini gösterir: yani, Allah ile yaratılıştan kurulan ve O’nu “insana şahdamarından daha yakın” (50:16) yapan bir ilişki. Daha sonra “Allah’ın birleştirilmesini emrettiği şey”e yapılan atfın bir açıklaması için bkz. sure 13, not 43.

Mustafa Çavdar Meali

Ki onlar, Allah ile yapılan fitrat sözleşmesini kabul ettikten sonra bozanlar, Allah’ın birleştirilmesini emrettiği şeylerin arasını ayıranlar ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlardır. İşte kaybedecek olanlar onlardır. 7/172, 13/25

Mustafa İslamoğlu Meali

Onlar ki (fitrat) sözleşmesinden[47] sonra Allah’ın (aldığı) sözü bozarlar, Allah’ın kurulmasını emrettiği bağları kesip koparırlar ve yeryüzünde ahlâkî çürümeye neden olurlar[48], işte bunlardır hüsrana uğrayanlar!

[47] Misak mecazî veya mânevî bir sözleşme olarak düşünülebilir. Allah’ın insana doğuştan verdiği fitrat, vicdan ve akla tekabül etmektedir. Özünde bu doğal hidayet unsurları da fiili bir sözleşme sayılmalıdır. Nakd, sağlam ve kalın bir halatı lif lif çözmek demektir. Bu durumda misak Allah’ın kopmaz ipine sarılmayı ifade eder. [48] Burada koparılmaması emredilen bağlar dört şıkta özetlenebilir: 1) İnsanın kendisiyle olan bağı. 2) İnsanın Allah’la olan bağı. 3) İnsanın insanla olan bağı. 4) İnsanın tabiat ve evrenle olan bağı. Bu ana şıkların altına akıl-vahiy, dünya-âhiret, lafız-anlam, madde-mâna, birey-toplum, zengin-yoksul, karı-koca, yöneten-yönetilen vb. gibi birçok bağ dizilebilir. Öncelikle anlıyoruz ki, Allah’ın koparılmamasını emrettiği bağlar, bütünüyle insanı ve insan hayatını ilgilendiren bağlardır ve bu bağların korunması ferdi ve toplumsal barış ve huzuru garanti ederken, birbirinden koparılıp ayrılması bunları yok etmektedir. Âyetin son bölümünde buna sebep olanların kaybedecekleri ve zımnen kaybettirecekleri vurgulanmaktadır.

Ömer Nasuhi Bilmen Meali

O kimseler ki Hak Teâlâ'nın ahdini tevsik (yemin ile te'kit) ettikten sonra bozarlar. Bitişmesini emretmiş olduğu şeyi kesiverirler. Yeryüzünde fesat çıkarırlar, işte hâsîr olanlar onlardır.

Suat Yıldırım Meali

Bu fâsıklar o kimselerdir ki, Allah'a kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın, kurulmasını istediği bağları koparır ve yeryüzünde fitne ve fesat çıkarırlar. İşte bunlar ziyana uğrayanların ta kendileridir. [2, 63]

Süleyman Ateş Meali

Onlar ki, söz verip bağlandıktan sonra Allah'a verdikleri sözü bozarlar, Allah'ın, birleştirmesini emrettiği şeyi (iman ve akrabalık bağlarını) keserler ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar; işte ziyana uğrayanlar onlardır.

Süleyman Tefkik (1927)

Onlar ki kabûl ve tevsîkden sonra Allâh'ın 'adhini bozarlar ve Cenâb-ı Hakk'ın birleştirdilmesini emr iylediği şeyi (akrabâyâ iyilik, muhtâcîne mu'âvenet, bütün insânlarla hüsn-ü mu'âşeret ve sâire) keserler. Ve yeryüzünde fesâd çıkarırlar, işte onlar (dünyâ ve âhiretde) ziyân idicilerdir. [1]

[1] Bu âyet-i kerîme Mûsâ 'aleyhisselâm zamânından beri Allâh'ın 'ahid ve mîsâkını mükerreren nakz iden ve her def'asında cezâ gördükleri halde bir dürlü 'akıllarını başlarına almayan Yahûd hakkında nâzil olmuştur.

Süleymaniye Vakfı Meali

Fâsıklar, Allah'a verdikleri sözün kesinleşmesinden sonra Allah'ın birleştirilmesini emrettiğini ayırarak [1] ve tabii düzeni bozarak sözlerinden cayanlardır. [2] Zarar edenler işte onlardır.

[1] Kâfir; Allah'ı ikinci sıraya koyarak onunla doğrudan ilişkiyi kesendir. Yoksa Allah, her kişinin en yakınıdır. Bir âyet şöyledir: "İnsanı biz yarattık, içinden neler geçtiğini biliriz. Biz ona şah damarından da yakınız." (Kaf 50/16) Kur'an'ın Allah'ın kitabı olduğunu kavrayanlar da Bakara 2/285. âyetteki gibi Allah'a içten söz verirler: Onlarla ilgili âyet şudur: "Allah'ın size olan nimetini ve sizinle sözleştiği zaman O'na verdiğiniz sözü aklınızdan çıkarmayın; hani "İşittik ve itaat ettik" demiştiniz. Allah'tan çekinerek kendinizi koruyun, çünkü Allah içinizde olanı bilir." (Mâide 5/7)
[2] Her insan, Allah'ın varlığını ve birliğini, kendi sahibi olduğunu gözlemlerle kavrar ve içten ona bağlılığını bildirir.

Şaban Piriş Meali

Ki onlar, Allah ile yapılan sözleşmeyi kabul ettikten sonra bozanlar, Allah'ın, birleştirilmesini emrettiği şeyi parçalayanlar ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlardır. İşte kaybedecek olanlar onlardır.

Ümit Şimşek Meali

O fâsıklar, sözleştikten sonra Allah'ın ahdini(13) bozarlar; Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler;(14) yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar, hüsrana düşenlerin tâ kendileridir.

(13) Bir yandan Allah'ın gönderdiği peygamber ve kitaplarla, bir yandan Allah'ın buyrukları doğrultusunda kullanılmak üzere insanın yaratılışına konmuş olan yeteneklerle, bir yandan da insanın Rabbine karşı vermiş olduğu sözle (bk. 7:172) yapılmış olan ve Allah ile Resulünü tasdik etmeyi öngören akit.

(14) Bu ifade, akrabalık bağlarını koparmak, Allah ile peygamberlerinin arasını ayırmak (bk. 4:150), mü'minler arasındaki dayanışmayı bozmak, yaratıklar arasındaki denge ve ilişkilere zarar vermek gibi birçok anlamı içermektedir.

Yaşar Nuri Öztürk Meali

Onlar ki, Allah'a verdikleri ahdi, onunla anlaşp bağlandıktan sonra bozar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi keser ve yeryüzünde bozgun çıkarırlar. İşte bunlardır hüsrana uğrayanlar.

Eski Anadolu Türkçesi

anlar kim şırlar Tañrı qavlını berkitdüğinden soñra. dahı keserler anı kim, buyurdı Tañrı anı kim ulaşturınıla. dahı fesâd eylerler yirde. şunlardur ziyânlular.

Satır Altı Meal (1534)

Anlar kim şındururlar Tañrı Ta‘âlānuñ ‘ahdini, andın muhkemleğandanşoñra. Dahı keserler anı kim buyurdı Tañrı Ta‘âlā kim ulaşıla. Dahıfesâd eylerler yir yüzinde, anlar ziyânlulardur.

Bunyadov-Memmedeliyev

O kəslər ki, Allahla (Ona iman gətirmək və itaət etmək barəsində) əhd bağladıqdan sonra onu pozur, Allahın birləşdirilməsini buyuduğu şeyləri parçalayır (mö'minlərlə dostluğu, qohum-əqrəba ilə əlaqələri kəsir) və yer üzündə fitnə-fəsad törədirlər. Məhz belələri (dünyada və axirətdə) ziyana uğrayanlardır!

M. Pickthall (English)

Those who break the covenant of Allah after ratifying it and sever that which Allah ordered to be joined, and (who) make mischief in the earth: Those are they who are the losers

Yusuf Ali (English)

Those who break Allah's Covenant(45-A) after it is ratified, and who sunder what Allah Has ordered to be joined, and do mischief on earth: These cause loss (only) to themselves.

45-A The mention of the Covenant has a particular and a general signification.

The particular one has reference to the Jewish tradition that a

Covenant was entered into with "Father Abraham" that in return for Allah's favours the seed of Abraham would serve Allah faithfully. But as a matter of fact a great part of Abraham's progeny were in constant spiritual rebellion against Allah, as is testified by their own Prophets and Preachers and by Muhammad al-Mustaf a. The general signification is that a similar Covenant is entered into by every creature of Allah: for Allah's loving care, we at least owe Him the fullest gratitude and willing obedience. The Sinner, before he darkens his own conscience, knows this, and yet he not only "forsakes the path" but resists the Grace of Allah which comes to save him. That is why his case becomes hopeless. But the loss is his own. He cannot spoil Allah's design. The good man is glad to retrace his steps from any lapses of which he may have been guilty, and in his case Allah's Message reclaims him with complete understanding. (R).